

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21Csp/20/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8325200825
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2025:8325200825.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v spore žalobcu: Česká spořitelna, a. s., so sídlom Olbrachtova 1929/ 62, 140 00 Praha, Česká republika, IČO: 45244782, zast. JUDr. Pavlom Novákom, usadeným euroadvokátom, so sídlom advokátskej kancelárie: Tallerova 4, 811 02 Bratislava proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., zast. JUDr. Janou Šepeľovou, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie: Námestie slobody 13/25, 066 01 Humenné, v konaní o zaplatenie 21 718,49 CZK s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 21 718,49 CZK, a to v mesačných splátkach vo výške 50 eur splatných vždy do 25. dňa toho, ktorého mesiaca, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia niektorej splátky riadne a včas.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalobcovi súd nárok na náhradu trov konania voči žalovanej n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na Okresný súd Humenné návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa domáhal zaplatenia istiny 21718,49 CZK s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že pánovi G. B. (ďalej len "poručiteľ") bol na základe písomnej žiadosti – návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí úveru (ďalej len "zmluva") zo dňa 04.05.2011 spoločnosťou H. I. J. K., ktorá je právnym nástupcom spoločnosti L. M., a s. (ďalej len "pôvodný veriteľ") poskytnutý revolvingový úver evidovaný pod č. XXXXXXXXXXXXXXX s úverovým rámcem vo výške 100 000 CZK. Poručiteľ sa zaviazal splácať predmetný úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške podľa Zmluvy. Zároveň sa pôvodný veriteľ s poručiteľom v zmluve dohodli, že nesplatená časť úveru bude úročená zmluvným úrokom a v prípade, že dohodnuté splátky nebudú hradené riadne a včas, je pôvodný veriteľ oprávnený požadovať od poručiteľa úrok z omeškania vo výške stanovenej nariadením vlády. Keďže úver nebol riadne a včas splácaný, bol vyhlásený za okamžite splatný ku dňu 31.03.2022. Poručiteľ dňa XX.XX.XXXX zomrel a na základe právoplatného rozhodnutia v dedičskom konaní vedenom pod sp.zn. 10D/356/2022, N. XXX/XXXX zo dňa 18.04.2023 prešli všetky práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy na A. B. (ďalej len "žalovaná"). Aj napriek pokusom o mimosúdne riešenie žalovaná neprejavila záujem ani aspoň čiastočnými úhradami uhrádzať pohľadávku. Ku dňu 26.03.2025 predstavuje pohľadávka žalobcu sumu vo výške 25 709 CZK, ktorá pozostáva z istiny vo výške 21 718,49 CZK, poplatkov vo výške 1 406,25 CZK, kapitalizovaných úrokov vo výške 2 584,26 CZK (čiastky podľa prihlášky pohľadávky do dedičského konania - uvedené v uznesení). Pôvodný veriteľ uzatvoril so žalobcom dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o postúpení portfólia zmlúv o úveroch, na základe ktorej rámcové a úverové zmluvy a s nimi súvisiace pohľadávky a právne vzťahy s pôvodným veriteľom boli na základe zmluvy o prevode portfólia postúpené s účinnosťou od 01.11.2023 na žalobcu. O tejto skutočnosti boli klienti pôvodného veriteľa písomne informovaní zo strany žalobcu.

2. Okresný súd Humenné návrhu v celom rozsahu vyhovel platobným rozkazom sp. zn. 21Csp/20/2025 zo dňa 22.04.2025, proti ktorému žalovaná podala v zákonnej lehote odpor.

3. Žalovaná v podanom odpore vznesla námietku premlčania voči uplatnenému nároku s odôvodnením, že návrh bol doručený súdu najskôr dňa 24.04.2025, pritom z Výzvy k zaplateniu dlhu na úverovom účte č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 06.02.2023, ktorá bola pripojená ako príloha k návrhu, vyplýva, že dlh bol zosplatnený v celom rozsahu ku dňu 31.03.2022. Lehota na uplatnenie nároku z vyššie uvedenej zmluvy začala plynúť najskôr dňa 01.04.2022 a uplynula dňa 01.04.2025, pričom návrh bol podaný najskôr dňa 24.04.2025, teda po uplynutí premlčacej doby. Poukázala na to, že k návrhu na vydanie platobného rozkazu nebol pripojený prehľad splátok nebohého manžela žalovanej, teda nemá vedomosť, koľko z uvedeného úveru nebohý manžel uhradil, kedy zaplatil poslednú splátku, kedy nastala skutočne splatnosť úveru.

4. Žalobca k odporu žalovanej uviedol, že odmieta námietku premlčania nároku ako nedôvodnú. Nárok žalobcu na zaplatenie predmetnej sumy vznikol dňa 01.04.2022 a žaloba (návrh na vydanie platobného rozkazu) bola riadne doručená súdu dňa 26.03.2025 o 11:21 hod. Je teda zrejmé, že premlčacia lehota pred podaním žaloby neuplynula, a teda nárok nie je premlčaný. K námietke týkajúcej sa prehľadu splátok žalobca zdôraznil, že pohľadávka bola žalobcom riadne prihlásená do dedičského konania a žalovaná v rámci prevzatia dedičstva nijako jej výšku nespochybnila. Priložil ucelený prehľad splátok – transakčnú históriu úveru, z ktorého pohľadávka vyplýva. Ide o úver č. XXXXXXXXXXXXXXXX u pôvodného veriteľa H. I., ktorý bol následne po postúpení na žalobcu v evidencii žalobcu prečíslovaný na úver č. XXXXXXXXXXXX.

5. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná a uviedla, že s podanou žalobou v celom rozsahu nesúhlasí a žiada ju zamietnuť. Rozhodným právom pre rozhodovanie tohto spotrebiteľského sporu je české právo, pričom je potrebné zmluvný vzťah posúdiť podľa ustanovení zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere a o zmene niektorých zákonov, ktorý bol platný a účinný v čase uzavretia zmluvy. V žiadosti o poskytnutí úveru nie sú uvedené žiadne výdavky a právny predchodca žalobcu sa nezaoberal žiadnymi prípadnými výdavkami nebohého manžela žalovanej v súvislosti s vedením bežného života, čo je porušením jeho odbornej spôsobilosti, pričom žalovaná ma za to, že právny predchodca žalobcu porušil právnu povinnosť preskúmania úverovej schopnosti nebohého manžela žalovanej v databáze umožňujúcej posúdenie úverovej schopnosti spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu, ani samotný žalobca nepreukázal, aby takéto šetrenie vykonal a v celom rozsahu sa spoľahol iba na tvrdenia nebohého manžela žalovanej. Žalovaná má za to, že Zmluva o poskytnutí úveru, ktorá je predmetom tohto konania je neplatná v celom rozsahu, preto považuje nárok žalobcu za nedôvodný.

6. Žalobca k vyššie uvedenému vo vyjadrení poukázal na to, že právomoc slovenského súdu konať v tejto veci je daná podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 (tzv. Brusel I), keďže žalovaná má bydlisko na území Slovenskej republiky a ide o spotrebiteľský spor. Aj keď bola zmluva uzavretá českou bankou podľa českého práva, ide o spotrebiteľský vzťah so spotrebiteľom s bydliskom na Slovensku.

Z predložených listín (žiadosti/zmluvy o úvere, výpisu z účtu, potvrdenia o príjme, NKRI/BRKI) vyplýva, že právny predchodca žalobcu disponoval údajmi o príjmoch a finančnej situácii žiadateľa o úver (pôvodného dlžníka, t. j. zosnulého manžela žalovanej).

Žalovaná z údajného porušenia povinnosti právneho predchodcu žalobcu posudzovať úverovú schopnosť pôvodného dlžníka odvodzuje údajnú neplatnosť úverovej zmluvy a na základe toho požaduje zamietnutie žaloby v plnom rozsahu. Takýto právny záver je však úplne mylný. V prvom rade zákon hovorí: „Ak veriteľ hrubo porušil povinnosť podľa § 7 ods. 1, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.“ Uvedený stav teda môže nastať iba v prípade, že by predchodca žalobcu povinnosť podľa § 7 ods. 1 porušil HRUBO. Ak využil na posúdenie žiadosť o úver, výpis z účtu, zmluvu o úvere a potvrdenie o príjme, takéto konanie nie je možné klasifikovať ako hrubé porušenie § 7 ods. 1, a teda je potrebné vnímať posúdenie úverovej schopnosti pôvodného dlžníka ako plne vyhovujúce zákonným požiadavkám a teda nevyvolávajúce reštriktívne následky. Ak by súd napriek tomu situáciu posúdil ako porušenie povinnosti napĺňajúce § 7 ods. 1, je potom potrebné najmä vnímať zásadnú skutočnosť, že v takomto prípade môže byť žalobca sankcionovaný iba dôsledkom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V žiadnom prípade teda nemôže dôjsť k zneplatneniu úverovej zmluvy. K rovnakému záveru dospel Okresný súd Spišská Nová Ves v rozsudku sp.zn. 9Csp/10/2022 a rozsudku

sp.zn. 16Csp/68/2023. Je preto zrejmé, že nie je možné v žiadnom prípade posúdiť úverovú zmluvu ako neplatnú a minimálne v rozsahu istiny je žalovaná povinná záväzok uhradiť.

7. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 15.10.2025 podotkol, že ak by súd dospel k záveru, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k porušeniu § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., žalobca žiada, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 21 718,49 CZK a nahradiť trovy konania.

8. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom celého súdneho spisu v danej veci a zistil tento skutkový stav:

9. Manželovi žalovanej bol na základe písomnej žiadosti – návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí úveru zo dňa XX.XX.XXXX spoločnosťou H. I. I. J. K. ako pôvodným veriteľom poskytnutý revolvingový úver evidovaný pod č. XXXXXXXXXXXXXXX s úverovým rámcom vo výške 100 000 CZK.

10. Manžel žalovanej sa s pôvodným veriteľom v zmluve dohodli, že nesplatená časť úveru bude úročená zmluvným úrokom a v prípade, že dohodnuté splátky nebudú hradené riadne a včas, je pôvodný veriteľ oprávnený požadovať od poručiťela úrok z omeškania vo výške stanovenej nariadením vlády.

11. Pôvodný veriteľ oznámením zo dňa 28.02.2022 manželovi žalovanej oznámil, že v dôsledku omeškania so splácaním úveru, odstupuje od úverovej zmluvy a úver sa ku dňu 31.03.2022 stáva splatným v celom rozsahu. Vyzvali ho k zaplateniu dlžnej sumy 25.408 CZK, ktorá pozostávala z nasledovného: 17026CZK – dlžné mesačné splátky úveru(úverovej istiny, súvisiacich platieb a úrokov po lehote splatnosti vyčíslených ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy), 7.500 CZK – úverové istiny splatné ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy, 282 CZK- zmluvné pokuty za omeškание a 600 CZK- náhrady nákladov spojených s vymáhaním splatného záväzku.

12. Manžel žalovanej zomrel dňa XX.XX.XXXX, v dôsledku čoho pôvodný veriteľ prihlásil pohľadávku do dedičského konania, čo má súd za preukázané z Prihlášky pohľadávky do dedičského konania zo dňa 02.03.2023. V nej sa uvádza, že manželovi žalovanej bol podľa časti C) Žiadosti/ Zmluvy o poskytnutie úveru zo dňa XX.XX.XXXX, spoločnosti H. I. I. J., H. F. X, XXXXX I., Francie, konajúca v Českej republike prostredníctvom H. I. I. J. K., O. E., zapísaného v obchodnom registri vedenom Mestským súdom v Prahe, odd. A, v. 77003, IČO 03814742, so sídlom P. Q. X/XXXX, XXX XX I. X, ktorá je právnym nástupcom spoločnosti L. M., a s., poskytnúť revolvingový úver evidovaný pod č. XXXXXXXXXXXXXXX s úverovým rámcom vo výške 100.000 CZK. Čerpaný úver sa dlžník zaviazal splatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške podľa zmluvy, pričom pre jednotlivé čerpania poskytnutého úveru mohli byť stanovené špecifické podmienky ich splácania. Ku dňu úmrtia činil jeho nesplatený dlh z titulu tohto úveru 25.709 CZK. Spoločnosť H. I. I. J. prihlasuje svoju vyššie špecifikovanú pohľadávku do dedičského konania a navrhuje, aby bola zahrnutá do pasív dedičstva a v rámci jeho prejednávania uspokojená.

13. Z právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Humenné pod sp.zn. 10D/356/2022, N. XXX/XXXX zo dňa 18.04.2023 vyplýva, že pohľadávka H. I. I. J. K., O. E., P. Q. X/XXXX, XXXXX I. X ako právny nástupca spoločnosti L. M., G., z poskytnutého revolvingového úveru evidovaného pod č. XXXXXXXXXXXXXXX s úverovým rámcom vo výške 12.854,50 CZK/v prepočte 550,63 eur sa zaväzuje uhradiť pozostalá manželka A. B. D. M., v lehote po dohode s veriteľom.

14. Z výzvy na zaplatenie dlhu na úverovom účte č. XXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 06.02.2023 vyplýva, že pôvodný veriteľ vyzval žalovanú na úhradu dlhu vo výške 25 408 CZK, ktorý pozostáva z nasledovného: 17026CZK – dlžné mesačné splátky úveru(úverovej istiny, súvisiacich platieb a úrokov po lehote splatnosti vyčíslených ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy), 7.500 CZK – úverové istiny splatné ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy, 282 CZK- zmluvné pokuty za omeškание a 600 CZK- náhrady nákladov spojených s vymáhaním splatného záväzku.

15. Pôvodný veriteľ uzatvoril so žalobcom dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o postúpení portfólia zmlúv o úveroch, na základe ktorej rámcové a úverové zmluvy a s nimi súvisiace pohľadávky a právne vzťahy s pôvodným veriteľom boli na základe zmluvy o prevode portfólia postúpené s účinnosťou od 01.11.2023 na žalobcu.

16. Žalovaná v podanom odpore vzniesla námietku premlčania voči uplatnenému nároku s odôvodnením, že návrh bol doručený súdu najskôr dňa 24.04.2025, pritom z Výzvy k zaplateniu dlhu na úverovom účte č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 06.02.2023, ktorá bola pripojená ako príloha k návrhu, vyplýva, že dlh bol zosplatený v celom rozsahu ku dňu 31.03.2022. Lehota na uplatnenie nároku z vyššie uvedenej zmluvy začala plynúť najskôr dňa 01.04.2022 a uplynula dňa 01.04.2025, pričom návrh bol podaný najskôr dňa 24.04.2025, teda po uplynutí premlčacej doby.

V ďalšom vyjadrení žalovaná namietala to, že rozhodným právom pre rozhodovanie tohto spotrebiteľského sporu je české právo, pričom je potrebné zmluvný vzťah posúdiť podľa ustanovení zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere a o zmene niektorých zákonov, ktorý bol platný a účinný v čase uzavretia zmluvy. V žiadosti o poskytnutí úveru nie sú uvedené žiadne výdavky a právny predchodca žalobcu sa nezaoberal žiadnymi prípadnými výdavkami nebohého manžela žalovanej v súvislosti s vedením bežného života, čo je porušením jeho odbornej spôsobilosti, pričom žalovaná ma za to, že právny predchodca žalobcu porušil právnu povinnosť preskúmania úverovej schopnosti nebohého manžela žalovanej v databáze umožňujúcej posúdenie úverovej schopnosti spotrebiteľa.

17. K tomuto žalobca uviedol, že odmieta námietku premlčania nároku ako nedôvodnú. Nárok žalobcu na zaplatenie predmetnej sumy vznikol dňa 01.04.2022 a žaloba (návrh na vydanie platobného rozkazu) bola riadne doručená súdu dňa 26.03.2025 o 11:21 hod. Je teda zrejme, že premlčacia lehota pred podaním žaloby neuplynula, a teda nárok nie je premlčaný.

Právomoc slovenského súdu konať v tejto veci je daná podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 (tzv. Brusel I), keďže žalovaná má bydlisko na území Slovenskej republiky a ide o spotrebiteľský spor. Aj keď bola zmluva uzavretá českou bankou podľa českého práva, ide o spotrebiteľský vzťah so spotrebiteľom s bydliskom na Slovensku.

18. K otázke skúmania bonity klienta žalobca uviedol, že zo žiadosti/zmluvy o úvere, výpisu z účtu, potvrdenia o príjme, NKRI/BRKI vyplýva, že právny predchodca žalobcu disponoval údajmi o príjmoch a finančnej situácii žiadateľa o úver (pôvodného dlžníka, t. j. zosnulého manžela žalovanej). Ak by súd situáciu posúdil ako porušenie povinnosti napĺňajúce § 7 ods. 1, je potom potrebné najmä vnímať zásadnú skutočnosť, že v takomto prípade môže byť žalobca sankcionovaný iba dôsledkom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 15.10.2025 uviedol, že ak by súd dospel k záveru, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k porušeniu § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., žalobca žiada, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 21 718,49 CZK a nahradiť trovy konania.

19. Žalovaná na pojednávaní uznala dlh voči žalobcovi vo výške 21 718,49 CZK bez príslušenstva, a to vzhľadom k tomu, že trvá na tom aj po predložení dokladov, že došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k porušeniu § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Právny predchodca žalobcu nedostatočne podľa nášho názoru skúmal bonitu jej nebohého manžela, predovšetkým jeho výdavky. Údaje, ktoré poskytol nebohý manžel žalovanej neboli úplné, presné a pravdivé. V predložených dokladoch je uvedený stav žiadateľa o poskytnutie úveru ako rozvedený, pričom v tom čase bol ženatý, jeho manželkou bola žalovaná, na ktorú prešli jeho dlhy. Vzhľadom k tomu, že u žalovanej nie sú možnosti a schopnosti zaplatiť dlžnú sumu naraz a to vzhľadom na jej nepriaznivú finančnú situáciu, žiadala, aby súd umožnil splácať dlžnú sumu v primeraných splátkach po 50 eur mesačne. Žalovaná je zamestnaná v spoločnosti R., K., Snina s príjmom okolo 850 eur, jej príjem ešte zvyšuje vdovský dôchodok vo výške 357,80 eur. Z tohto príjmu uhrádza nájom za byt 380 eur, pretože býva v nájomnom byte, takisto spláca pôžičku pre zamestnávateľa 190 eur, ktorá jej bola poskytnutá zo strany zamestnávateľa na vyplatenie dlhov za jej nebohého manžela. Taktiež žalovaná spláca za nebohého manžela dlh voči sociálnej poisťovni 7 274,67 eur., a to v splátkach po 50 eur mesačne. Poplatky nevyhnutné výdavky, ktoré uhrádza každý mesiac žalovaná, je poplatok za elektrinu, plyn – 35,68 eur, poisťka na pohreb spoločnosti Union vo výške 13,45 eur a 24,04 eur. Z dôvodu dlhov jej nebohého manžela bola nútená predať svoj majetok, aby tieto dlhy mohla povyplácať.

20. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 102 OZ, pri právach, ktoré sa musia najprv uplatniť u fyzickej alebo právnickej osoby, začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo takto uplatnilo.

Podľa § 103, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 470 ods. 1, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie

je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa §15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie

platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľa, a s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, a posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 7 ods. 27 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

22. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

23. Vzhľadom na skutočnosť, že v danej konkrétnej veci ide o konanie s cudzím prvkom, nakoľko žalobca je právnickou osobou so sídlom mimo územia Slovenskej republiky a na území Slovenskej republiky nemá založenú organizačnú zložku, bolo potrebné sa v prvom rade vysporiadať s otázkou právomoci tuzemského súdu na prejednanie a rozhodnutie predmetného sporu ako aj s otázkou rozhodného práva, ktoré je potrebné, aby súd na danú právnu vec aplikoval.

24. Svoju právomoc predmetný spor prejednať a rozhodnúť súd odvodil z článku 17 ods. 1 písm. c) v spojení s článkom 18 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Brusel I bis). Žalobca totiž napriek tomu, že má sídlo v Českej republike, smeruje svoju podnikateľskú činnosť do Slovenskej republiky, v ktorej má žalovaná ako spotrebiteľ svoje bydlisko, ktorá skutočnosť bola preukázaná.

25. Za rozhodné právo je potrebné považovať právny poriadok Slovenskej republiky, a to z rovnakého dôvodu, z ktorého súd odvodil svoju právomoc, t. j. z dôvodu, že žalobca smeruje svoju podnikateľskú činnosť na územie Slovenskej republiky ako krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa, ktorú okolnosť možno vyvodiť z článku 6 ods. 1 písm. a) a písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I).

26. K otázke premlčania nároku je potrebné uviesť, že nárok žalobcu na zaplatenie predmetnej sumy vznikol dňa 01.04.2022 a žaloba (návrh na vydanie platobného rozkazu) bola riadne doručená súdu dňa 26.03.2025 o 11:21 hod. Je teda zrejmé, že premlčacia lehota pred podaním žaloby neuplynula, a teda nárok nie je premlčaný.

27. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Európskej únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak bez

toho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodíť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

28. Po preštudovaní predložených listín súd však usúdil, že tento spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko súd je toho názoru, že v danom prípade došlo k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver veriteľom. Povinnosť skúmať bonitu spotrebiteľa chráni nielen samotného spotrebiteľa pred negatívnymi dôsledkami neschopnosti splácať úver, ale sprostredkovane aj spoločnosť ako celok, nakoľko predchádza negatívnym sociálnym dôsledkom platobnej neschopnosti v podobe pádu spotrebiteľa a osôb na ňom závislých do verejnej sociálnej siete, narušených rodinných a sociálnych vzťahov a pod. V neposlednom rade chráni aj veriteľov, lebo odborné posúdenie bonity spotrebiteľa pri žiadosti o ďalší úver znižuje riziko veriteľov, ktorí rovnakému spotrebiteľovi poskytli úvery alebo iné služby už skôr. Veriteľ má teda zákonnú povinnosť skúmať bonitu spotrebiteľa, pričom vzhľadom na požiadavku odbornej starostlivosti je povinný subjektívne údaje poskytnuté spotrebiteľom overiť minimálne u zamestnávateľa, v zozname dlžníkov a zistené údaje konfrontovať s údajmi z verejne dostupných databáz.

29. Súdny dvor (druhá komora) EÚ v rozsudku vo veci C-679/18, OPR-Finance s. r. o. proti GK rozhodol, že články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodíť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.

30. Podľa názoru súdu nepostačuje, aby si veriteľ údaje o potenciálnom dlžníkovi len zabezpečil, ale musí ich aj racionálne a ekonomicky vyhodnotiť tak, že schopnosť dlžníka úver splácať je splnená v rozsahu ako predpokladá § 7. V prípade ako je tento, ak veriteľ údaje o bonite dlžníka, ktorými disponuje, vyhodnotí v hrubom rozpore s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, je potrebné mať za to, že hrubo porušil povinnosť konať s odbornou starostlivosťou vyplývajúcou z tohto ustanovenia, pričom za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 29. Z doložených listín zo strany žalobcu sa tento zamerá predovšetkým na skúmanie príjmov uvedeného dlžníka, ktorý je už nebohý, avšak chýbajú tam výdavky, to znamená konkrétne výdavky. Okrem toho je zrejmé, že tam bol nesprávne uvedený údaj, čiže rozvedený aj napriek tomu, že v čase smrti a v čase poskytnutia úveru bol nebohý dlžník ženatý a jeho manželkou bola práve teraz žalovaná v 2. rade.

31. Súd tak dospel k názoru, že žalobca nedostatočne skúmal bonitu u manžela žalovanej pred, respektíve pri uzatváraní tejto úverovej zmluvy, čo má za následok uplatnenie § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, že takýto úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a teda žalobca má nárok len na vrátenie reálne poskytnutej sumy úveru (aby nevzniklo bezdôvodné obohatenie) a to konkrétne v čase podania žaloby na splatné a nezaplatené splátky úveru.

32. Vzhľadom na to, že žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 15.10.2025 ako pán sporu vymedzil petit navrhovaného rozsudku, tak ako bol pôvodný, respektíve pokiaľ súd uzná, že bol porušený § 7 ods. 1 žiada, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 21 718,49 CZK, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, čiže bez príslušenstva, súd je týmto návrhom a týmto petitom žalobcu viazaný. Žalovaná na pojednávaní uznala dlh v tejto výške, čiže došlo teda k uznaniu tohto dlhu. Súd tak priznal žalobcovi na istine sumu 21 718,49 CZK a vo zvyšku žalobu zamietol.

33. Podľa § 232 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútitel'nosti zákonnými prostriedkami. Podľa odseku 2 ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Podľa odseku 3 lehota na plnenie je tri dni a plynie o právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

34. Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

35. V danom prípade žalovaná navrhla, aby svoj dlh mohla splácať vo forme splátok. Súd mal za preukázané, že výška príjmu žalovanej nepostačuje na úhradu všetkých jej dlhov. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd preto lehotu na splnenie povinnosti uloženej žalovanej určil v splátkach a to aj s ohľadom na jej nepriaznivú majetkovú situáciu berúc do úvahy potrebu zabezpečovanie základných životných potrieb žalovanej. Súd dospel k záveru, že výška splátky 50 eur mesačne je primeraná. Zároveň súd určil podmienky splatnosti splátok, dôsledky ich neplnenia a aj podmienky zročnosti celého dlhu.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrad trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

37. Napriek tomu, že bol žalobca vo väčšom rozsahu a pomere úspešný v konaní, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal voči žalovanej a to podľa § 257 CSP z dvoch konkrétnych dôvodov. Prvý dôvod je to, že žalovaná nebola pôvodnou dlžníčkou z tejto zmluvy, je zrejmé, že vstúpila a prevzala tento dlh po svojom nebohom manželovi, ktorý bol pôvodným dlžníkom, teda v osobe a v tomto predmete sporu súd vidí dôvod hodný osobitného zreteľa, pretože žalovaná nezavinila tento dlh. Druhým dôvodom je jej sociálna, ekonomická a finančná situácia, ktorá bola preukázaná, a ktorá jej neumožňuje ani splácať dlh jednorazovo, preto jej súd povolil splátky, čo má vplyv aj na trovy konania. Na strane žalobcu tak nevznikne značná ujma čo sa týka rozhodovania o trovách konania, pretože ide o banku, ktorá poskytuje vo veľkom ako predmet svojho podnikania takéto úvery a pôžičky.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.